

af Besiddelsesretten for den Førstnævnte; en saadan Ordning vilde efter nogle Medlemmers Anskuelse end ikke retlig kunne forsvares, da den gaaer videre end til at indføre en ny Arvemaade og indgriber i den allerede erhvervede Besiddelse. Men, selv om man fastholder, at Forandringen først kan skee ved indtrædende Arveskab, kan der tænkes en næsten uendelig Varietet af Væmpelser, hvorpaa da ogsaa fremmede Love indeholde Exempler.

Da det nu gjælder i endnu højere Grad om en Foranstaltning som den heromtalte end om den i Udkaftet foreslaaede, at den til sin heldige Gjennemførelse kræver en Oversigt over samtlige herhenhørende Forhold og de derved berørte Interesser, som kun Regjeringen kan skaffe sig, har Fleertallet ikke troet det rigtigst at forsøge paa at opstille noget Forslag i denne Retning. Derimod har man fundet ikke at burde undslaae sig for at fremsætte nogle Antydninger om, paa hvilke Principer en saadan Reform navnlig kunde bygges. I saa Henseende skal man fremhæve følgende Punkter:

1. Lehnene og Stamhusene vedblive at falde i Arv efter Crectionsbrevene, saalænge nogen af de ved Lovens Krafttræden fødte eller undfangne Successionsberettigede er ilive, men ved det første derefter indtrædende Arveskab gaae de i Arv som fri Eiendom efter de almindelige Arveregler.

2. Ogsaa for dette Tidspunkt kunne de overgaae til fri Eiendom, naar Besidderen erhverver Samtykke dertil fra nærmeste Successor og samtlige Hoveder for de successionsberettigede Sidelinier.

3. For Lehnenes Vedkommende bør der formentlig, naar de saaledes overgaae til fri Eiendom, tilsvares Staten visse Procenter af deres Værdi, hvilke fastsættes forskjelligt, bl. A. eftersom den hidtilværende Arvesfølgeorden er agnatisk eller cognatisk, og eftersom Lehnet er givet eller taget i Lehn (feuda data eller oblata). — Det kunde fortjene Overveelse, om der med Hensyn til de Stamhuse, som ved den successionsberettigede Slægts Uddøen skulde tilfalde Staten eller særlige offentlige Institutioner, burde træffes Bestemmelser om lignende Udgifter til disse Institutioner.

4. Ved Dvergangen til fri Eiendom til-

staaes der den sidste Majoratsbesidder, ligesom de efterfølgende Giere, en mere udvidet Testationsret over Godset.

5. Der træffes de fornødne Foranstaltninger til at vaage over, at Bestemmelser i Crectionsbrevene til Fordeel for Godsernes Bønder, Fattige paa Godserne o. desl. ogsaa efter Dvergangen til fri Eiendom overholdes.

Mulig kunde der som yderligere Væmpelser til de ovenstaaende Bestemmelser knyttes saadanne som, at der ved Majoratets Dvergang til fri Eiendom skulde oprettes et Pengefideicommis, bestaaende af visse Procenter af det Bærdi, der faldt i Arv efter den hidtidige Arvegangsorden, og at det stod til Besidderen for det Tidspunkt, da Dvergangen skal skee, at forvandle Majoratet til et Pengefideicommis (væsentlig i Genhold til de i det foreliggende Udkaft indeholdte Regler), der da vedblev at falde i Arv efter den for Lehnet eller Stamhuset hidtil gjældende Arvesølge. Forøvrigt synes derimod Dpretelsen ogsaa af Familiefideicommisser af rørlig Eiendom at burde forbydes eller ialfald kun tillades for et Par Generationer.

Et Medlem (Scaventinus), der isøvrigt er enig i de ovenstaaende Punkter, har dog ikke kunnet tiltræde dem, forsaavidt de gaae ud paa at fastsætte et tvungent Dphør af Majorater, men mener, at dette altid bør være afhængigt af Besidderens Villie, efter Overenskomst med Hovederne for de andre successionsberettigede Linier, ligesom han maa betinge sin Tilslutning til de øvrige Punkter af, at der samtidig med Majoratsbaandets Løsning gives alle Landeieendomsbesiddere en ligesaa stor Testationsret som den, Selveierbønder nu have. Et andet Medlem (Berg) har havt Betænkelse ved at tiltræde, hvad der er anført under Punkt 4.

Naar Dvergangen ordnedes efter ovenstaaende Grundsætninger, anseer Fleertallet det for klart, at ikke blot ikke Nogens Ret kræves, men at ogsaa ethvert Villighedskrav er fæstet Fyldest. Med hvor megen eller hvor liden Ret den Betænkning, der findes i Rescriptsamlingen for 1851, S. 226 ff., har betegnet det af Monrad i sin Tid udarbejdede Forslag om samme Gjenstand som „en Til-